

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010267
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3612010267.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. mája 2015 prejednal odvolania obžalovaných

X) W. K. ,

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom N., F. republika, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v M. na výkon trestu odňatia slobody T.,

2) W. C. ,

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., N. XXXX/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/201/2012-358 zo dňa 05.03.2013 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku u obžalovaného W. celý výrok o treste a výrok o povinnosti spočívajúcej v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

Pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný W. C. podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienične odkladá na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného W. K. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

Výrok o náhrade škody zostáva týmto rozsudkom nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/201/2012-358 zo dňa 05.03.2013 boli obžalovaní W. K. a W. C. uznaní vinnými zo zločinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, pretože

dňa 05.05.2006 po predchádzajúcom spoločnom dohovore v úmysle podvodne vylákať pôžičku a za túto kúpiť vozidlo obž. W. K. priviezol obž. W. C. z T. do N., kde obž. W. C. uzatvoril so spoločnosťou P. F. H. a.s. J. zmluvu o pôžičke a záložnú zmluvu č. XXXXXXXXXX na 217.250,- Sk, pričom predložil falošné potvrdenie o príjme a falošné výplatné pásky, ktoré mu zabezpečil obž. K., následne peniaze získané pôžičkou boli použité na kúpu osobného motorového vozidla značky D. X XXXi, na ktorom odišiel obž. K., pričom doteraz bolo zaplatených 7 splátok po 13.061,- Sk, t. j. celkom 91.427,- Sk, ďalšie splátky neboli uhrádzané, čím spôsobili spoločnosti P. F. H. a.s. J. škodu 191.569,- Sk (6.359,50 €).

Boli za to odsúdení obžalovaný W. K. tak, že podľa § 44 Tr. zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože trest uložený obžalovanému W. K. rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 2T/94/2010 zo dňa 04.07.2011, právoplatným dňa 20.09.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 1To/50/2011-890 zo dňa 20.09.2011, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona, vo výmere 10 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaný W. C. podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 2 roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému W. C. povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd odkázal poškodenú spoločnosť P. F. H., a.s., so sídlom H. XX, 060 XX J. IČO: 35 923 130 s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaniami obidvoch obžalovaných. Odvolanie obžalovaného W. K. smerovalo proti výroku o vine. V odvolaní namietal, že predmetného skutku sa nedopustil a obžaloba v konaní nepredložila žiadny dôkaz, že skutok spáchal. Bol uznaný vinným iba na základe výpovede spoluobžalovaného W. C., ktorý si ani nepamätal podrobnosti skutku a jeho snahou bolo zatiahnuť ho do prípadu z pomsty, nakoľko cítil krivdu z minulosti, že jeho pričinením prišiel o časť majetku, čo však nie je pravda. Ďalej poukazoval na uznesenie NS SR č.k. Toš/4/2009 zo dňa 26.02.2010, podľa ktorého, ak má byť rozhodnutie založené na výpovedi len jedného svedka priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali ani najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu. Inak, ak pretrvávajú pochybnosti aj po vyčerpaní všetkých potrebných a dostupných možností dokazovania o priebehu skutku, uplatní sa pravidlo "in dubio pro reo". Vina musí byť dokázaná spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti a súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu z domnienok a hypotéz. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d) Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil.

Odvolanie obžalovaného W. C. smerovalo proti výroku o treste. Podľa jeho názoru uložený trest je neprímerane prísny a nie je spravodlivý. V prvom rade poukazoval na to, že na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, pričom jedine na základe jeho výpovede voči spoluobžalovanému W. K. súd pri rozhodovaní o vine tohto páchatel'a netrpel dôkaznou núdzou. Boli v tomto smere aktívni a mali za to, že táto aktivita bude súdom akceptovaná a zohľadnená pri ukladaní trestu. Je toho názoru, že vzhľadom na osobu obžalovaného nie je v rámci jeho prevýchovy potrebné pôsobiť tak prísny podmiennečným trestom odňatia slobody s tak dlhou skúšobnou dobou, o to viac, že od samotného spáchania skutku uplynul už dlhý časový odstup takmer 9 rokov a počas tohto obdobia sa obžalovaný správal slušne.

Domáhal sa preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a sám vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. uloží obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v nižšej výmere.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach v rámci konečného návrhu odvolanie obžalovaného W. C. navrhla podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť, pretože priznanie obžalovaného bolo vyhodnotené ako poľahčujúca okolnosť a toto jeho priznanie a ani časový odstup od spáchania skutku nie je dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ sa týka odvolania obžalovaného K., toto tiež navrhla podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť, pretože podľa jej názoru bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil, bol usvedčený spoluobvineným C., u ktorého bol aj skúmaný duševný stav a teda jeho výpoveď je nespochybniteľná.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napádaných výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie obžalovaného W. C.. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a správne ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Následne nepochybil ani pri právnej kvalifikácii skutku u oboch obžalovaných, pretože títo tým, že spoločným konaním vylákali od iného úver tak, že ho uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a činom spôsobili väčšiu škodu, nepochybne spáchali zločin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. K námietkam oblažovaného W. K. vyplývajúcim z podaného odvolania odvolací súd uvádza, že okrem samotného doznania sa spoluobžalovaného W. C., ktorý z trestnej činnosti týmto usvedčoval nielen obžalovaného W. K., ale aj seba, sú vo veci dané aj ďalšie nepriame dôkazy potvrdzujúce výpoveď obžalovaného W. C.. Tak svedok C. F. vo výpovedi uviedol, že po predaji vozidla obžalovanému W. C. ho nevidel toto vozidlo používať, ale videl párkrát na tomto vozidle obžalovaného W. K.. Taktiež z oznámenia I. bolo preukázané, že obžalovaný W. C. v období, kedy malo prísť ku skutku, na svojom účte mal mínusový stav. Vzhľadom na problémy tohto obžalovaného v čase skutku, spočívajúce v nadmernom požívaní alkoholických nápojov, ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že tento bol v predmetnej transakcii využitý obžalovaným W. K. ako tzv. „biely kôň“. Pokiaľ sa teda týka uznania viny obžalovaného W. K., odvolací súd s poukazom na uvedené skutočnosti nepovažoval jeho odvolanie smerujúce proti tomuto výroku za dôvodné.

Na druhej strane odvolací súd dospel k záveru, že dôvody odvolania obžalovaného Rastislava C. sú takého charakteru, že je potrebné tieto akceptovať a to s poukazom na nasledujúce skutočnosti. Tak predovšetkým je nepochybné, že bez doznania sa tohto obžalovaného a jeho usvedčujúcej výpovede voči spoluobžalovanému W. K. by trestnú činnosť oboch obžalovaných bolo len veľmi ťažko preukázať. Podľa názoru odvolacieho súdu je nezvratný aj ten fakt, že obžalovaný W. C. v čase spáchania skutku nemajetný a závislý na alkohole, bol nepochybne pre spáchanie skutku zneužitý. Do úvahy je potrebné vziať aj tú skutočnosť, že od spáchania skutku uplynula doba takmer 9 rokov, ktorú okolnosť tento senát odvolacieho súdu nezavinil. Vychádzajúc z uvedených okolností vo svojom súhrne dospel odvolací súd k záveru, že v prípade obžalovaného W. C. je možné akceptovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Odvolací súd preto zrušil v rozsudku súdu prvého stupňa výrok o treste u tohto obžalovaného a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci sám tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.